

MỐI QUAN HỆ GIỮA CẦN, KIỆM, LIÊM, CHÍNH VỚI CHỐNG THAM Ô, LÃNG PHÍ THEO TƯ TƯỞNG HỒ CHÍ MINH

Nguyễn Thị Hồng Sâm
P.Trưởng phòng Đào tạo

Bệnh tham ô, lãng phí là một hiện tượng xã hội mang tính lịch sử. Nó chỉ xuất hiện khi xã hội loài người có phân chia giai cấp, có nhà nước, thể hiện sự tha hóa của nhà nước. Tuy nhiên, ở mỗi chế độ xã hội khác nhau, thì tính chất quy mô của nó cũng khác nhau. Tham ô về thực chất là bóc lột nhân dân lao động, bóc lột của cải do con người làm ra, bóc lột của cải của tập thể, của xã hội. Theo Hồ Chủ tịch, tham ô không chỉ biểu hiện ở những cán bộ, những người có chức, có quyền mà ngay cả quần chúng nhân dân đều có thể tham ô. Còn lãng phí thì khác tham ô ở chỗ là không ăn cắp, ăn trộm của công làm của tư, nhưng tổn thất thì vô cùng to lớn. Lãng phí biểu hiện trên nhiều mặt: lãng phí sức lao động, lãng phí thời giờ, lãng phí của cải vật chất, tài nguyên thiên nhiên của nhân dân, của đất nước.

Tham ô, lãng phí là những hành vi trái ngược với cần, kiệm, liêm, chính, nó là kẻ thù của nhân dân, là lực cản cho sự phát triển của nền kinh tế. Bác Hồ ví tham ô, lãng phí như là một thứ cỏ dại. Người nói: "Muốn lúa tốt thì phải nhổ cỏ cho sạch, nếu không thì dù cày bừa kỹ, bón phân nhiều, lúa vẫn xấu vì bị cỏ át đi. Muốn thành công trong việc tăng gia sản xuất và tiết kiệm cũng phải nhổ cỏ cho sạch, nghĩa là phải tẩy sạch nạn tham ô, lãng phí và bệnh quan liêu. Nếu không, thì

nó sẽ làm hại đến công việc của ta"¹ (Bài nói chuyện của Chủ tịch Hồ Chí Minh năm 1952 nhân dịp phát động phong trào thi đua sản xuất và tiết kiệm).

Cuộc đấu tranh chống các tệ nạn này là một cuộc đấu tranh gay go giữa cái tốt và cái xấu, giữa cái cũ và cái mới, giữa đạo đức cách mạng là cần, kiệm, liêm, chính, chí công, vô tư với kẻ địch là nạn tham ô, lãng phí, quan liêu.

Cần, Kiệm là yếu tố quan trọng để tạo ra của cải, vật chất cho xã hội. Một xã hội mà không có Cần, Kiệm thì không thể nào có điều kiện để phát triển. Còn lãng phí thì gây ra những tổn thất vô cùng to lớn về tiền bạc, của cải, thời giờ và sức lao động, làm cho xã hội ngày càng nghèo đi. Do đó, nếu Cần, Kiệm thì phải chống lãng phí, và ngược lại: lãng phí thì không thể Cần, Kiệm được.

Liêm, Chính là những yếu tố tạo cho con người sự trong sạch, chính trực, luôn đặt lợi ích của tập thể, của đất nước lên trên, còn tham ô là hành vi ăn cắp của công làm của tư, đục khoét của nhân dân làm nghèo đất nước. Nếu người có đức Liêm, Chính thì không bao giờ có hành vi tham ô. Và ngược lại có hành vi tham ô thì không bao giờ có đức tính Liêm, Chính.

1. "Thực hành tiết kiệm, chống tham ô, lãng phí, chống bệnh quan liêu". Hồ Chí Minh toàn tập, tập 6. NXB Chính trị quốc gia, HN 2000. Trang 488.

HỌC TẬP VÀ LÀM THEO TÁM GƯƠNG ĐẠO ĐỨC HỒ CHÍ MINH

Nhận rõ tính chất nguy hại của tệ nạn này, Đại hội lần thứ XI của Đảng đã có chủ trương đẩy mạnh cuộc đấu tranh phòng, chống tham nhũng, lãng phí. Cui cuộc đấu tranh này là một nhiệm vụ trọng tâm của công tác xây dựng Đảng, nhiệm vụ trực tiếp, thường xuyên của cả hệ thống chính trị và toàn xã hội. Và để cuộc đấu tranh chống tham ô, lãng phí có hiệu quả theo tinh thần Nghị quyết Đại hội Đảng lần thứ XI, chúng ta cần tập trung thực hiện một số biện pháp chủ yếu sau đây:

- Tăng cường công tác giáo dục tư tưởng chính trị, rèn luyện đạo đức cách mạng, chống chủ nghĩa cá nhân. Toàn Đảng phải nghiêm túc học tập chủ nghĩa Mác-Lênin và tư tưởng Hồ Chí Minh, nhằm tăng cường giáo dục cán bộ, đảng viên và công chức về chính trị, tư tưởng, đạo đức cách mạng, biểu dương những cán bộ, công chức liêm khiết, tích cực đấu tranh chống tham nhũng, tiêu cực trong bộ máy nhà nước và trong xã hội.

- Thực hiện tốt quy chế dân chủ ở cơ sở, công khai các vấn đề có liên quan đến nhân dân, nhằm thực hiện phương châm "dân biết, dân bàn, dân làm, dân kiểm tra". Đây là biện pháp tích cực nhằm phát huy vai trò giám sát của nhân dân.

- Bổ sung, hoàn thiện các cơ chế chính sách, quy định của Nhà nước về quản lý kinh tế - tài chính, quản lý tài sản công, các thủ tục hành chính nhằm khắc phục những sơ hở không để cho kẻ xấu lợi dụng.

- Thanh tra, kiểm tra, kiểm kê và kiểm soát chặt chẽ việc sử dụng ngân sách Nhà nước, tài sản công, tài chính của các doanh nghiệp nhà nước, tài chính của Đảng, đoàn thể, các quỹ vận động nhân dân đóng góp và do nước ngoài tài trợ. Cụ thể hóa và thực hiện nghiêm những điều cấm đối với cán bộ, công chức, trước hết

là cán bộ chủ chốt, cán bộ quản lý. Thực hiện công khai tài chính ở cơ sở, kê khai tài sản của cán bộ lãnh đạo, cán bộ quản lý.

- Cải cách cơ bản chế độ tiền lương nhằm nâng cao đời sống của những người hưởng lương, xóa bỏ các chế độ mang tính đặc quyền, đặc lợi.

- Phát động mạnh mẽ phong trào đấu tranh chống tham ô, lãng phí trong toàn Đảng, các tổ chức đoàn thể nhân dân, các cơ quan thông tin đại chúng và toàn xã hội tích cực tham gia giám sát, kiểm tra cán bộ, công chức, phát hiện tố cáo lên án những kẻ tham nhũng. Đồng thời các cơ quan pháp luật phải xử lý nghiêm minh, kịp thời những cán bộ, công chức lợi dụng chức quyền để tham nhũng dù người đó ở cấp nào, lĩnh vực nào.

Trong sự nghiệp đổi mới hiện nay, việc học tập và quán triệt những quan điểm của Chủ tịch Hồ Chí Minh về đẩy mạnh sản xuất, thực hành tiết kiệm, chống tham ô lãng phí và quan liêu là một vấn đề vừa có ý nghĩa chiến lược, vừa có ý nghĩa thời sự cấp bách để phát triển kinh tế thị trường định hướng XHCN và đẩy mạnh công nghiệp hóa, hiện đại hóa đất nước. Để khắc phục, đẩy lùi và chiến thắng các tệ nạn đó, toàn Đảng, toàn dân ta quyết tâm quán triệt và thực hiện tốt tư tưởng của Chủ tịch Hồ Chí Minh về chống tham ô, lãng phí và bệnh quan liêu, đi đôi với việc nêu gương cần, kiệm, liêm, chính, chí công vô tư. thực hiện tốt cuộc vận động xây dựng và chỉnh đốn Đảng theo tinh thần Nghị quyết TW 4 Khóa XI, thực hiện nghiêm Luật cán bộ, công chức; Luật Thực hành tiết kiệm, chống lãng phí; Luật Phòng chống tham nhũng, phấn đấu vì mục tiêu: Dân giàu, nước mạnh, dân chủ, công bằng, văn minh./.